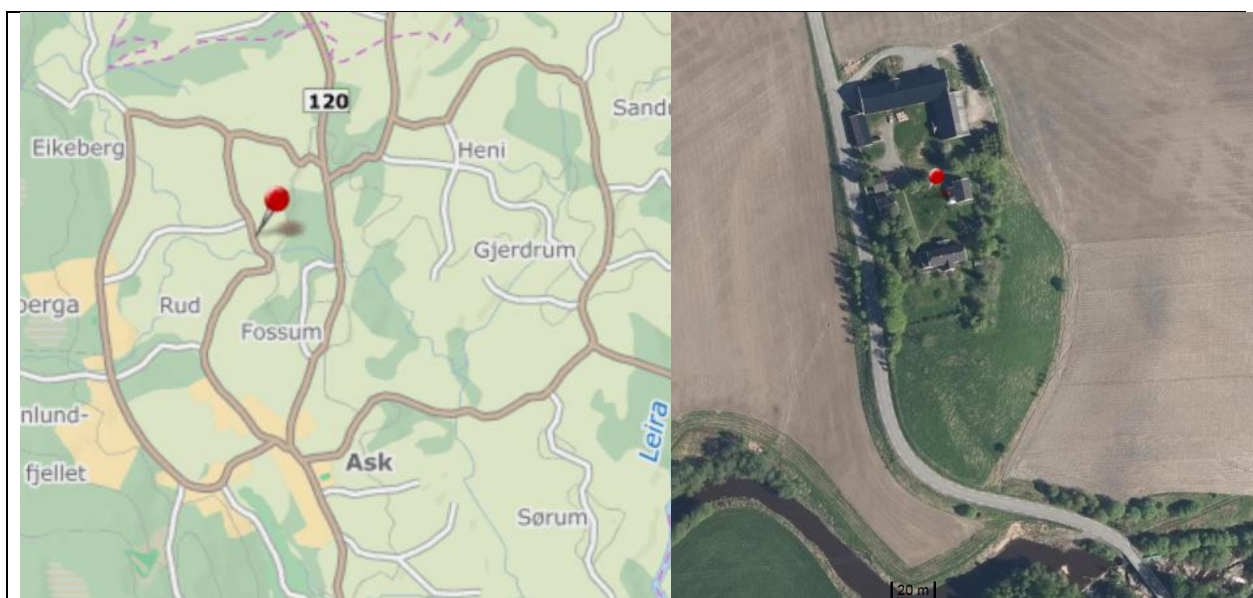
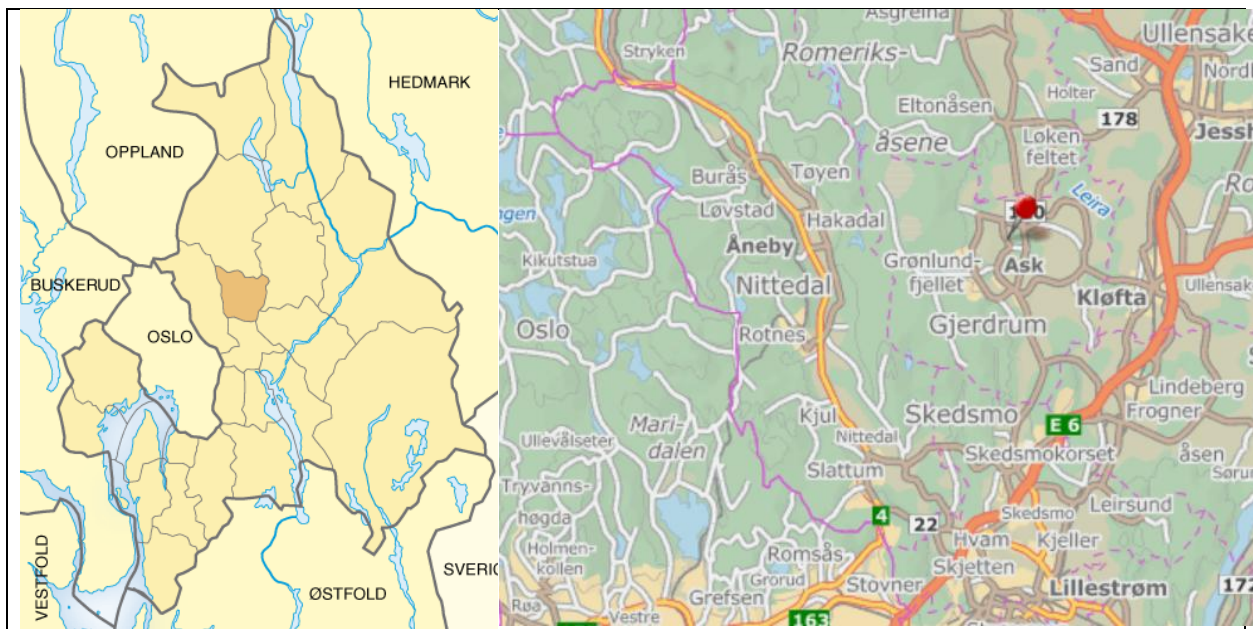

Gården Østre Åmot

Gjerdrum Kommune

Koordinater

WGS84

60.09153° N, 11.02653° Ø

60° 05' 29.5"N, 11° 01' 35.5"Ø

Østigarn Åmot i Gjerdrum G.nr.53 Gårdshistorie og slekt

Følgene aner er
knyttet til gården:

(3034+3035)
(1516+1517)
(758+759) (379)

På Østigarn Åmot kan du følge vår slekt fra slutten av 1500 tallet frem til 1837 hvor gården blir solgt ut av slekten. Det fremgår av skriftlige kilder at gården var i bondeie allerede på 1600 tallet og hadde sikkert vært det fra gammelnorsk tid. Odelsjorboka fra 1615 gir første fullstendige opplysninger om eierne her. Brukeren **(3034) Gunner** (*se senere*) eide da halve gården og Knut Olstad i Ullensaker den andre halvparten (ved pant eller arv). I 1624 og 1642 var Eiven Rud her i bygda eier av Olstad bondens halvdel. Slik partseie av bondegods er å betrakte som pantobligasjoner senere.

Gården Åmot ligger på vesentlig leirgrunn i vekslende terreng nord for Gjermoa med husene på Østigarn 175m over havet. Grensene er naturlig bestemt av elven Gjermoa mot Rud og Fossum i sør, av bekk mot Kokstad i øst og dels nord. Mot Vestby i nord er det ikke naturlig grensele og bare delvis mot Skei i nord. I vest danner Vesleelva (før kalt Mikkelsbekken) dele mot Gisti, men sydenfor Gisti støter innmarka til egen skog i vest. Veien til Åmot gikk før opp fra Hellen til Åmot på nordsiden av elven, og så sent som i 1818 var det ikke bru eller vei over elva fra Åmot til Fossum.

Alt i gammelnorsk tid ble Åmot delt i to gårder, Østigarn og Vestigarn, som begge var i hevd også i de vanskelige årene etter svartedauen. Kanskje ble et par gammelnorske småbruk under skogkanten lagt til gården da. Østigarn var udelt til sagbruket og mølla med noe jord ble solgt fra i 1839, etter at gården var solgt ut av slekten her.

På 1600-tallet hører vi om en "kvern" på Østigarn og tidlig på 1700 tallet også under Vestigarn ved Horka. Begge kvernene ble etter hvert utvidet.

I 1618 hører vi for første gang om en "sag" på Østigarn. Den var i bruk utover hele 1700 tallet. Ved synfaring i 1825 het det at den bare var i gang vår og høst og enkelte dager om sommeren. Det kunne skjæres omkring 35 tylfter på den i året.

Østigarn hadde seter inne på himfjellet, men den ble nedlagt før noen som lever nå kan huske. Det var en rekke husmannsplasser knyttet til gården. Den første plassen hører vi om rundt 1680 som var "Haugen" senere kalt "Alnefetten". Fra 1790 årene var det to husmannsplasser med dette navnet. "Søndre og Nordre Alnefetten". De lå ved Mikkelsbekken sør for Skei. Den ene ble nedlagt i 1855 og den andre noe tidligere. Navnet er bevart i Alnefettenga. Alna må ha vært det gammelnorske navn på Vesleelva.

Omkring 1700 eller litt før kom husmannsplassen "Saga" opp ved fossen sør for husene på gården. "Helgerønningen" var kommet opp nord på eiendommen i 1707 og var kanskje noe eldre. Plassen ble nedlagt i første halvdel av 1800 tallet. Jordet bærer ennå navnet Helgerønningen, men er solgt til Kokstad. "Bygningen" var en vilkårs plass i 1770-80 årene hvor **Torer Larsen** levde. (*Se senere.*) Det er ikke kjent hvor denne lå. Etter år 1800 kom det opp noen plasser under skogkanten. Ingen i vår slekt var husmenn på Åmot.

Eiere:

4. november 1352 solgte Trond Bjarnason 16 øyresbol i Færin i Ramnes (Vestfold) til Torleiv Torgilson. Hvis noe i Færin var «ufrjals» (d.v.s. heftebundet), skulle Torleiv få like mye i Åmot i Heni. Brevet ble satt opp i Hallvardskirken (Domkirken) i nærvær av tre menn. Selger og kjøper var helst bymenn som levde av inntektene av landeiendommene sine, men en eller begge kunne også ha vært bønder. Hvis det virkelig er Østre Åmot det er tale om her, så kan det passe godt for denne gården var bondegods da vi får de første sikre opplysningene om eiere på 1600 tallet, og den hadde sikkert vært det helt fra gammelnorsk tid. Odelsjordebok fra 1615 gir de første fullstendige opplysninger om eierne her. Brukeren eide da halve gården og Knut Olstad i Ullensaker den andre halvparten ved pant eller arv. I 1624 og 1642 var Eiven Rud her i bygda eier av Olstad-bondens halvdel. Slik partseie av bondegods er å betrakte som pantobligasjoner senere. Innen 1661 hadde brukerne løst inn hele gården. En liten part på 1 øyresbol kom før 1393 fra bonden som gave eller bot til Heni kirke. Den blir ikke nevnt i nyere tid. Det blir heller ikke en part på 8 øyresbol som på 1300 tallet ble gitt til Korskirken i Oslo «for Ingrid Toragards sjel». Det var ikke vanlig at en så stor part som den siste forsvant helt under landsskyldfallet etter svartedauen, så det er mulig at den har blitt makeskiftet med annet gods.

Brukere:

Den første bruker i skriftlige kilder er nevnt i 1514. Neste bruker i 1558 og deretter er brukerrekkja sammenhengene. **(3034) Gunner** var bruker her senest 1593 til 1622. Han eide 15 lispund i gården i 1610 og var nok etterkommer etter en gammel selveier ætt her. I 1610 eide han også 18 lispund i Ask. Navnet på kona, vår ane **(3035)** er ikke kjent.

(3034) Gunner ga tiende (betalte skatt) av 25 tønner havre i år 1600 og av 20 tønner året etter. I 1618 ble en sag han brukte "avdømt" fordi det ikke var skog til gården. Den ene enden av damstokken lå på Fossumlandet og den andre på hans "egen odelsgrunn". Sagen var allikevel i bruk i årene fremover.

En svigersønn tok over gården. Lagrettemann **(1516) Jørgen Rikardsen 1597–1682**. Han var bruker her fra 1620 tallet og til 1681. Han var gift med datteren til **(3034) Gunner**. Det var **(1517) Ambjørg Gunnersdtr. d.1659**. De fikk 4 barn:

Barn navn:	Født:	Dødt:	Gift med:	Bosted:
Gunner Jørgensen	Ca.1620		Sigrid Enersdtr.	
(758) Gudbrand Jørgensen	1628	1702	(759) Boel Jensdtr. fra Rud i Gjerdrum	
Truls Jørgensen	Ca. 1642			
Dorte Jørgensdtr.			Mons Eikeberg	

(1516) Jørgen løste inn en pantsatt del av gården i 1647, slik at han eide 2/3 av gården. Tre år senere eide han hele gården.

(1516) Jørgen var prestens medhjelper, og i 1664 hører vi at han var gjestgiver. Disse to vervene lot seg vanskelig forene. Vinteren 1669 ble han stevnet av futen fordi han "forleden juledag etter prekenen anstilte seg usømmelig med drikk og fylleri, og ikke søkte kirken den ganske jul".

(1516) Jørgen svarte at han var syk i en 14 dagers tid. Han ble allikevel dømt til å bøte 10 daler til de fattige. "Hva angår hans embete som prestens medhjelper og om han skal stå åpenbart skrifte, derom henvises for prosten og geistlig øvrighet."

Tre av barna og **(1516) Jørgen Rikardsen 1597–1682** selv utstedte et pantebrev på 15 lispund (halve gården) til sønnen **(758) Gudbrand Jørgensen 1628 - 1702**. Brevet ble tinglyst sommeren 1669, og Mons Eikeberg opplyste at han hadde fått 20 daler “for sin anpart”. Dette jordegodset skulle være arvefalt etter at **(1517) Ambjørg Gunnersdtr.** døde i 1659. Halvor Kokstad opplyste at han var nærmeste odelsmann til å løse godset, så det er mulig at faren eller moren hans var fra gården Åmot. I 1673 pantsatte **(1516) Jørgen** 10 lispund i gården til Peder Pedersen Møller i Kristiania som brukspant i 9 åremål (= 27 år) for 40 daler.

(758) Gudbrand løste i 1678 inn den parten av gården som faren hadde pantsatt noe år tidligere. Pantet var overtatt av presten Ole Evensen, og **(758) Gudbrand** ga presten til gjengjeld bevilling på å bruke halvparten av Åmot-sagen som tidligere. Når presten døde skulle hans sønn Ole Olsen og arvingene hans “nytte samme sag deres livstid uten betaling”, men skulle yte halvparten ved felles vedlikehold av saga.

Kort før jul i 1681 tinglyste **(1516) Jørgen** et gavebrev på 5 lispund, som han hadde gitt til sønnen **(758) Gudbrand** og kona hans **(759) Boel Jensdtr.** “for deres bekostning til hans livsbrød og endelig begravelse, som de alene skulle utstå”.

Sommeren etter i 1682 da faren døde, stevnet futen **(758) Gudbrand** fordi han hadde “gjort begravelsegjestedud etter sin far på tredje påskedag”. Gjestene ble også stevnet som var begge Rogstadmennene, Botolf Skei, Ola Vestby, Jens Fossum, Mons Eikeberg, Knut Åmot og Per Fossum. **(758) Gudbrand** ble dømt til å betale høyeste brevbrudd på 6 ¾ daler. Gjestene slapp med å betale ¾ daler hver.

(758) Gudbrand Jørgensen 1628–1702 tok over gården. Han var gift med **(759) Boel Jensdtr. d. før 1675** fra Rud i Gjerdrum.

De fikk 2 barn:

Barn navn:	Født:	Død:	Gift med:	Bosted:
Eiven Gudbrandsen	Ca. 1658		g. m. Berte Gudbrandsdtr. - Kjørstad i Holter	
(379) Dorte Gudbrandsdtr.	1671	1734	(378) Gudbrand Jonsen – Søgarn Gjerdrum	

(758) Gudbrand Jørgensen 1628–1702 giftet seg på nytt da **(759) Boel Jensdtr.** døde før 1675.

Den nye **konas navn** er ukjent men de fikk 2 (kjente) barn:

Barn navn:	Født:	Død:	Gift med:	Bosted:
<i>Jens Gudbrandsen</i>	<i>Ca.1677</i>	<i>1711</i>	<i>g. 1696 m. Berte Mikkelsdtr. – Søgarn Fjælstad</i>	
Anne Gudbrandsdtr.	Ca.1675		g. m. Jacob Norgarn	Sørum

I 1683 løste **(758) Gudbrand** inn arvpartene hans søsken hadde i gården. Eldste sønnen i første ekteskap, Eiven ble i 1683 stevnet for leiermål (utukt) med Ingeborg Tostensdtr. Det var “begått for 3 år siden”, og Eiven var i mellomtiden blitt gift med Berte Gudbrandsdtr.

(758) Gudbrand stevnet sommeren 1698 svigersønnen **(378) Gudbrand Jonsen** som var gift med hans datter **(379) Dorte Gudbrandsdtr.** Saken gjaldt et pantebrev som 5 år tidligere var opprettet på 27 år for 35 daler som han hadde lånt av svigerfaren. **(758) Gudbrand** avla ed på at han ikke hadde pantsatt noe jord på åremål, men bare til beløpet var betalt. Han la pengene frem i retten uten at svigersønnen ville ta imot dem. **(378) Gudbrand Jonsen 1665-1736** ble allikevel dømt til å gjøre det og for å ha misbrukt svigerfarens signeter.

(En signet er en ring eller stempel av messing, til å prege innehaverens monogram (signatur) på et lakksegl i et dokument.)

(378) Gudbrand Jonsen 1665-1736 og **(379) Dorte Gudbrandsen 1671 - 1734** bygslet året etter Søgarn Gjerdrum i Gjerdrum hvor våre aner levde videre.

[\(Se gårdshistorie og slekt på Søgarn Gjerdrum i Gjerdrum.\)](#)

(758) Gudbrand Jørgensen pantsatte i 1698 ¼ av gården for 53 daler til sønnen *Jens Gudbrandsen ca.1677-1711* som tok denne delen i bruk. Innen 1705 (3 år etter farens død) eide han og brukte hele gården Østigarn Åmot.

(758) Gudbrand Jørgensen døde i 1702. Han hadde 4 år tidligere i 1688 bygslet 2/3 part av gården til *Jens Villumsen*. Han ble bruker her på gården til 1704, hvoretter familien bodde på gården Bråte i Skedsmo. Avtalen var at **(758) Gudbrand** skulle bruke halve gården så lenge han levde, så våren etter ble bygslingen omgjort til å gjelde halve gården.

Jens Villumsen er oppført gift med *Marte Gudbrandsdatter* som må ha vært datteren til

(758) Gudbrand Jørgensen. Hun er imidlertid ikke ført opp i listen over kjente barn, så det er uvisst om hun var datter fra første eller andre ekteskap.

Jens Villumsen og *Marte Gudbrandsdatter* fikk 8 barn:

Barn navn:	Født:	Død:	Gift med:	Bosted:
Eiven Jensen	1689		Bruker av Bråte i Skedsmo	
Jacob Jensen	1693		Bruker av Vestby i Skedsmo	
Gudbrand Jensen	1697	1697		
Håken Jensen	1698			
Gudbrand Jensen	1702	1703		
Gudbrand Jensen	1704			
Lars Jensen				
Anders Jensen				

Jens Villumsen og familien hans var bruker her på gården frem til 1704, hvoretter de flyttet til gården Bråte i Skedsmo.

Jens Gudbrandsen ca.1677 - 1711, sønn av **(758) Gudbrand Jørgensen** i andre ekteskap, tok over gården etter *Jens Villumsen*. Han var bruker på gården til han døde i 1711 og gift i 1696 med *Berte Mikkelstr. Ca.1676 – 1723* fra Søgarn Fjælstad. (Søsteren til Villum Mikkelsen Olstad). De fikk 7 barn:

Barn navn:	Født:	Død:	Gift med:	Bosted:
Lisbet Jensdtr.	1698		g. m. Erik Kristoffersen	Gisti
<i>Eiven Jensen</i>	<i>1701</i>	<i>1748</i>	<i>g. m. Anne Amundsdr. Ca.1709 - 1773</i>	
Boel Jensdtr.	1703		g. m. Kristen Mikkelsen	Rud
Gudbrand Jensen	1704			
Hans Jensen	1706		Bruker av Gisti	
Jørgen Jensen	1708		Bruker av Nord-Holm i Nittedal	
Ola Jensen	1710	1729		

Presteenken krevde i 1698 *Jens Gudbrandsen ca.1677 – 1711* for ei tønne malt han hadde lånt 7 år tidligere. Han mente gjelda kunne gå av på 4 daler han hadde levert til Anders Olsen i mellomlag på et hestebytte, men ble dømt til å betale straks.

Brigader Sehested stevnet sommeren 1705 *Jens Gudbrandsen ca.1677 – 1711* og naboen Knut for at de ikke hadde etterkommet “*de høye herrer deputeredes befaling av 1703*” om at hvert dragonkvarter skulle levere en tylft med hustømmer “*til oppbyggelse av Brotnu*”. De unnskyldte seg med at de hver hadde hogd en tylft i Lauti skog, men at sogneprest Rossing tok det fra dem. De ble allikevel dømt til å levere tømmeret “*allerførst det behøves*”.

Jens ga høsten 1709 "obligasjon og pantebrev" på 540 daler til Erik Knutsen Vestre Åmot. Høsten etter krevde svogeren *Jens Villumsen* på Bråte i Skedsmo 122 ¼ daler av *Jens*. Summen var rest på arv etter svigermoren (759) **Boel Jensdtr. d. før 1675**.

Innen tinget 14. mars 1711 var *Jens Gudbrandsen* død, men enken "aktet å fortsette saken". Skiftet etter *Jens* "som ved en ulykkelig hendelse forleden ble borte på elva", ble holdt 3. februar 1711. Gården ble taksert til 550 daler. Av hus er nevnt nystue og dagligstue. Boets aktiva var 776 daler og passiva 560 ½ daler. *Jens* var bare 34 år gammel da han druknet i elva.

I skiftet etter han, som ble avholdt 3. februar 1711, viste boet følgende eiendeler:

Husdyr: 5 hester, 1 føll, 12 kuer, 10 ungdyr, 2 fjorkalver, 3 okser, 15 sauer, 3 ungsauer, 1 purke og 5 vårgriser. Kornet ble etter tienden (skatten) satt til 9 tønner blandkorn og 27 tønner havre. Av sølv eide boet 3 skjeer med vindruknapper. Til gården var en sag, to melkværner og en grynkvern taksert til 20 daler «som forpakteren eller mølleren *Gudbrand Evensen* svarer for etter opprettet forening». Gården ble taksert til 550 daler og av hus er nevnt nystue og dagligstue. Boets aktiva var 776 daler og passiva 560½ daler .

Da *Jens Gudbrandsen ca.1677 – 1711* døde, giftet enken *Berte Mikkelsdtr. Ca.1676 – 1723* samme året på nytt med *Amund Håkensen* fra Harstad i Holter, som var bruker her fra 1711 til en gang mellom 1723 og 1726. De fikk 1 barn:

Barn navn:	Født:	Død:	Gift med:	Bosted:
Kari Amundsdr.	1715			

Amund Håkensen flyttet visstnok tilbake til Holter da kona *Berte Mikkelsdtr.* døde.

Eldste sønnen på gården i *Jens Gudbrandsen ca.1677 – 1711* andre ekteskap var *Eiven Jensen 1701 – 1748* tok over og var bruker her til 1748 da han døde. Han var gift med *Anne Amundsdr.ca.1709 – 1773* som var søskenbarnet (kusinen) til Ola Eriksen V. Åmot.

De fikk 9 barn:

Barn navn:	Født:	Død:	Gift med:	Bosted:
<i>Jens Eivensen (Evensen)</i>	1731	1787	g. 1753 m. <i>Marte Olsdtr. fra Vestre Åmot</i> (Tremening, beslektet i 3. ledd)	
Ola Eivensen	1734		g. 1759 m. <i>Dorte Olsdtr.</i> (Tremening, beslektet i 3. ledd)	Åmot
Amund Eivensen	1739		Bruker av Vestby	
Rise Eivensdtr.	1742		g. m. <i>Hans Larsen</i>	Eikeberg
Kristoffer Eivensen	1744			
Berte Eivensdtr.	1747		g. 1770 m. <i>Erik Jensen Skei</i>	
3 barn døde unge				

Eiven ga våren 1726 en pantobligasjon til sorenskriver Røring på et lån på 300 daler, men først i 1745 fikk han skjøte av sine søsken på arvepartene deres i gården.

Ved skiftet etter *Eiven* 5. september 1748 ble gården taksert til 600 daler med jordvei, hus og underliggende sag- og kvernbruk og løsøret 262 ¼ daler. Av gjelden på 353 daler var 280 daler pantelån hos *Nils Villumsen Olstad* og *Villum Tormodsen Olstad*.

Av husdyr og løsøre ble i skiftet oppført 4 hester, 1 fole, 2 føll, 12 kuer, 7 ungdyr, 3 stuter, 15 sauer, 1 geit, 1 bukk, 1 ungbukk, 5 griser.

Av sølv eide boet bl.a. et staup (gravert A.O.S. 1685). Et haglgevær og en jernkakkellovn.

Av hus er nevnt stolpebu, bryggerhus, smie, dagligstue og nattstue.

Boet hadde 3 ½ daler til gode hos Jens Vestre Åmot, (som hadde pantsatt et sølvbeger for denne summen.) 3 daler til huskvinne Berte Alnefetten for et års husleie og 4 daler av husmann Jacob Kristensen "sagmester" for et års avgift for leie av sagbruket.

I august 1755 var det besiktigelse på Østre Åmot. 6-laftet stuebygning "med tilhørig kove, forstue og svalgang" var "meget brøstfeldig".

Ved den sto en laftestue med "tilhørig melkebu under ett tak, var meget gammel brøstferdig på vegger og innredning". Slik sto det også til med stolpebua, men en 10-laftet treske- og stalløve var i god stand. *Torer* forklarte at den bygningen som sto på samme tomt før, var "særdeles gammel og brøstferdig". Han måtte derfor "avvigte år" rive den ned og sette den i stand på egen bekostning. Stesønnen *Jens Eivensen* bekreftet dette. Den nye ble taksert til 50 daler. Fjøset var noenlunde brukbart. Sauehuset hadde *Torer* flyttet opp fra Sagstuen og blandet med nytt tømmer, så det nå var verd 4 daler. Kjeller struss eller bryggerhus var det ikke på gården. Kvernhuset og rennene hadde *Torer* satt opp av til dels nye materialer. Verdi 90 daler. Saga og rennene var ubrukbare. To år senere holdt *Torer* synfaring over saga, hvor de "skar vankantede bord til husbruk til allmuen". De siste to årene hadde han skåret 4-500 bord. 8 tylfter tømmer lå ved saga.

Etter at *Eiven Jensen 1701 – 1748* døde ble enka *Anne Amundsdr.ca.1709 – 1773* sittende med gården noen år. Hun giftet seg på nytt i 1754 med *Torer Larsen 1707 – ca.1775?* Han var enkemann fra Nordgarn Fjælstad. De må ha fått et barn som døde kort tid etter fødselen, for i kirkeboka står det at "Den stormodige *Torer Larsens* Åmots barn (*Eiven*) ble begravet ved *Heni kirke 15. juni 1755 bare 12 uker gammelt*". *Torer* var eier av *Heni kirke*.

Jens Eivensen 1731 – 1787, sønnen til *Eiven Jensen 1701 – 1748*, tok over halve gården i 1765 og resten 10 år senere. Han giftet seg i 1753 med *Marte Olsdr. 1728 – 1789* fra Vestre Åmot. De var tremenninger, beslektet i 3. ledd.

De fikk 4 barn:

Barn navn:	Født:	Dødt:	Gift med:	Bosted:
<i>Kari Jensdr.</i>	1754		<i>g. m. Ola Svensen</i>	<i>Kogstad</i>
<i>Eiven Jensen</i>	1756	1835	<i>g. 1787 m. Kari Jacobsdr. 1767-1856</i>	<i>Ljøreggen</i>
<i>Marte Jensdr.</i>	1758		<i>g. m. Hans Nilsen</i>	<i>Kvennstun</i>
<i>Anne Jensdr.</i>	1761		<i>g. m. Gudbrand Olsen</i>	<i>Kogstad bruker av Ljøreggen</i>

Jens Eivensen 1731 – 1787 ga medarvingene 400 daler for deres parter i gården i 1775. Året før hadde han opprettet en kontrakt med stefaren *Torer Larsen* om føderåd, som skulle bestå av at *Jens* dyrket ett nærmere angitt jordstykke for han, skaffet ham 60 lass ved og ½ tylft sagtømmer årlig, sørget for pleie etc. *Torer* bosatte seg på plassen "Bygningen" tilknyttet gården på sine gamledager, men døde kort tid etter.

Jens Eivensen 1731 – 1787 lånte i 1776 345 daler av midlene til søskenbarna sine på Holm i Nittedal. (Lånet ble betalt og avlyst i 1786).

Eneste sønn *Eiven Jensen 1756 – 1835* tok over halve gården i 1781 for 399 daler og resten 812½ daler da faren døde. Han ble gift i 1787 med *Kari Jacobsdr. 1767-1856* fra Ljøreggen. Han var bruker her på gården til han døde i 1865.

De fikk 1 barn:

Barn navn:	Født:	Dødt:	Gift med:	Bosted:
<i>Marte Eivensdr.</i>	1799	1821	<i>g. m. Nils Hansen på Holter i Holter</i>	

Marte Eivensdatter 1799-1821 var den siste født på gården som var etterkommer av vår stamfar **(3034) Gunner Åmot** her på Østigarn Åmot. Han var hennes 4xtippoldefar.

Eiven Jensens 1756–1835 eldre søster *Kari Jensdtr. f.1754* **solgte gården ut av slekten 2 år** etter brorens død, i 1837, for 3300 daler, sammen med avtale om føderåd. **Gårdshistorien avsluttes derfor her.** Den etterfølgende gårdshistorien her på Østigarn Åmot kan du lese i Gjerdrum Bygdebok bind II side 199 og videre.

(3034) Gunner, den første kjente bruker her fra slutten av 1500 tallet, var 3 x tippoldefaren til *Eiven Jensen 1756–1835* **som var den siste i den gamle Østigarn Åmot slekten som eide og bodde på gården. En slekt som går så langt tilbake som det finnes skriftlige kilder.**

Våre aner kan du følge når **(379) Dorte Gudbrandsen 1671 - 1734** her fra gården, giftet seg med **(378) Gudbrand Jonsen 1665 – 1736** og flytter til Søgarn Gjerdrum (Gjeri) i Gjerdrum, ca. 150 år før gården ble solgt ut av slekten. ([Se gårdshistorie og slekt for Søgarn Gjerdrum](#))

[Tilbake til gårdsoversikten](#)

[HJEM](#)

[Forklaring til fargekoder og tabeller i gårdshistoriene](#)

Se hele gårdshistorien og slekt for Østigarn Åmot i Gjerdrum bygdebok bind II side 188-203